

Запряновъ. (Примирително) Идете, идете и сторете нуждното!

(Платнаровъ излиза тичешкомъ)

(Долу се чуватъ пререкания)

Алабашевъ. Подълъ свѣтъ, брей!

Гвоздиевъ. Но това е единъ добъръ урокъ.

Запряновъ. Да, да, другари! Това е единъ урокъ. Още една поука. Но и това нѣма да имъ помогне. Защото мандата ми е даденъ. И бждете увѣрени, че всички тия: които викатъ долу — утре ще реватъ осана.

Велина. (Отъ прозореца). Елате, вижте! Платнаровъ имъ разправя нѣщо. И тѣ слушатъ.

(Всички отиватъ до прозореца)

(Чуватъ се разпавии между тълпата)

Гласътъ на Платнаровъ. Разбрахте ли: политиката е за насъ, а не ние да се жертвуваме за политиката. Всѣко време чака своя водачъ. Днесъ водача е г-нъ Запряновъ. Той ще ни даде хлѣбъ! Защо да викаме противъ него.

Гласъ отъ тълпата. Ти си измѣнникъ, предателъ!

Другъ гласъ. Ще чакаме шефа! .
Не ти вѣрваме!

Трети гласъ. Ти си подкупень!

(Чува се роптание)

Гласъ на Платнаровъ. Г-да, азъ съмъ толкова годишенъ членъ на Гръмовѣржцитѣ. Никой не може посочи нито едно противопартийно дѣло. Но когато виждамъ, че нашата партия е само партия на словото, безъ да успѣе да направи реформи; когато виждамъ, че въ толкова избори до сега нашитѣ гласове все намаляватъ и здравето гражданство бѣга отъ насъ . . .